

Anmeldelse i Teateravisen

<https://teateravisen.dk/boernemagi-i-kalenderform/>

Børnemagi i kalenderform

Skynd jer til Amager og sæt tid af! Tiden flyver som bekendt, når man har det sjovt, og det har man virkelig med Børnekulturhus Ama'r og ZeBUs store julekalender. '24 Hemmeligheder' skaber slet og ret magi for børn. Her må man gerne røre og mærke efter, imens andre rum inviterer mere til at dufte og lytte. De 24 låger spænder vidt og byder på meget forskellige oplevelser, man som en skattejagt kan gå på jagt i med alle sanser.

Det er samme interessante koncept som de øvrige år, hvor man har lavet '24 hemmeligheder', men der er flere nye kunstnere med og nye, unikke rum. Den interaktive julevandring består nemlig af 24 låger, skabt af mere end 30 kunstnere - fra lyd- og lysdesignere til radio-dokumentarister og filminstruktører m fl.: Amalie Bo, Anne Sofie Wanstrup, Anna Gammelgaard, Bob Lundgreen, Mette Moltke Wozniak, Balder Brøndsted, Byens Plantetorv, Hans Sydow, Maria Lau Krogh, Lawaetz Aesthetics, Peter Albrechtsen, Sun Hee Engeltoft, Sofie Fribo, Kaspersophie, Lise Marie Birch, Lars Englund Frimann, Carl Johan Sennels, Annika Nilsson, Rikke Storm, Karen Juhl Petersen, Christian Vindelev, Frederikke Dalum, Anna Rosa Hiort Lorenzen, Steffen Harder, Maria Ipsen, Mikkel Peter Larsen, Helle Hove og Janus Jensen.

Der er som nævnt stadig adgang til julekalenderen - alder fra 3 år.

Info og billetter m.v.:

<https://www.zebu.nu/shows/24-hemmeligheder/>

Undertegnede og en lille trio af 7-årige er klar på det meste, som vi bevæger os ud til ZeBU på Amager til, hvad de selv reklamerer med som Københavns største julekalender.

Når 24 kunstnere fra teatret, musikken, arkitekturen, og billedkunsten går sammen om at skabe en oplevelses-julekalender for børn, kan hvad som helst ske, tænkte vi. Og det gjorde det! På trods af diverse corona-regler er det lykkedes at holde fast i interaktionen mellem installation og besker, og det her med, at man selv skal knække koden i forhold til, hvad hver enkelt station går ud på, og at der ligefrem inviteres til at røre, det gik rent hjem hos min lille entourage.

Vi blev budt velkommen med et fint lille kort over placeringen af de mange kalenderlåger og en afslappet introduktion til, hvordan vi skulle gribe det hele an. Rækkefølgen var eksempelvis helt op til os selv. To af posterne er udenfor, og en del er ovre i Børnekulturhus Ama'r, så arealet, vi kan boltre os på, er betragteligt.

Mine små ledsagere tripper af nysgerrighed, og i starten går det over stok og sten med at udforske. Langt det meste giver intuitivt mening for dem, som vi bevæger os rundt.

Ned i tempo

Første gang vi for alvor bremser op, sker dog allerede i et af de første rum, vi besøger. I nr. 22 med titlen 'Sand' har billedkunstner Helle Hove skabt et intimt, lille univers ved hjælp af en hævet, rund, sort skive, noget fint sand og div. remedier at forme det med.

Børnene bliver aldeles opslugt af at tegne mønstre, og jeg selv finder meget inspiration i Helle Hoves egne små billeder af, hvad der er muligt at tegne frem, om end samme kreative højder ikke bare tilnærmelsesvis opnås.

Et andet højdepunkt er 'I hulens ånd' (nr. 4) ved Bob Lundgreen, der effektivt har mikset stenalder og clubbing-univers med selvlýsende hulemalerier i en mørk setting med kunstig pejs.

'All my exes live in Texas'

Den helt store tidsrøver bliver 'Howdy' (nr. 24). Koblingen mellem julehygge og westernbule rammer i den grad plet. Maria Lau Krogh agerer selv overbevisende saloon-værtinde og har skabt et veritabelt western-værksted med farlige limpistoler og overvældende mængder klippe/klistre materialer, så man med glimmer og andet godt kan kreere sin egen cowboyhat, kaktus el.lign.

På et leje af Dolly Parton og masser af andre geniale country-koryfæers røst får krea-glæden frit løb. Bl.a. vugger George Straits 'All my exes live in Texas' juleblidt afsted, imens jeg prøver at afkode de mange mugshots på væggen af datidens banditter.

Her er virkelig kælet for detaljerne. Drinkskortet lyder på alt fra 'Lucky Luke mælk' til 'Sticky cactus dråber'. Stedet emmer på den måde af stemning for både store og små, og vi bruger lang tid i dette seje åndehul.

Poetiske rejsedromme som minder

Nr. 9 – 'Rejseminder fra steder du ikke har været' – skal også fremhæves. Alene titlen tiltaler os meget. Lawaetz Aesthetic har skabt et decideret magisk rum, der ved første øjekast kun består af en kuffert og et par puder, men så snart man drister sig til at åbne kufferten spredes magien særdeles effektivt.

Lyset skifter og eventyrglimt af rumrejser, koraldyk og nisser i snelandskab projekteres. Det er enkelt og poetisk, og det virker yderst overbevisende, at vi selv skal sætte det hele i gang.

Kufferten bliver åbnet og lukket i et væk i håb om endnu flere eventyrlige ture, så flere projektioner havde vi kun hilst velkommen.

Motion og leg i ét

Nr. 8 – '#resteniøret' – af Hans Sydows lydinstallation er udenfor og kan kun høres en gang hver hele time. Det skal lige times, er følgelig den første tanke, men vi når den faktisk hele to gange, da vi leger så længe med den anden udendørs post ved siden af – nr. 6 'Terningen bestemmer'.

Efter at have sanset løs indenfor er det befriende for de små størrelser at få lov at kaste med store terninger, regne sammen hvad de har slået og løbe op og ned ad den skrå bakke til de 24 låger. Det er Balder Brøndsted (idræt-, lege- og bevægelseskonsulent) der med Legefabrikken står bag.

Afhængigt af alder lægges der op til forskellige muligheder, og det lykkes til fulde at få os til at okse rundt. At denne post også kan fungere glimrende for en hel skoleklasse er nemt at se for sig.

Forskellige aldre – forskellige favoritter

Appellen til forskellige aldre er udtalt, og andre ting vil oplagt blive fremhævet hos dem med mindre eller større ledsagere. Personligt var jeg vældig glad for 1980'er-æstetikken i 'Julebanko og fotokomik' (nr. 3) og den ret håbløse, men til gengæld gigantiske stand-up-bamse i 'Bamses store show' (nr. 18), der med udtalt sceneskræk leverer dårlige jokes og fornærmelser til publikum.

Begge dele gik lidt hen over hovedet på min lille trup af 7-årige, ligesom 'SeeSound's lydelevator' med otte forskellige lyduniverser uretfærdigvis heller ikke lige fængede. De fine eksotiske detaljer i Hans Sydows '#resteniøret' lagde de heller ikke vægt på, men det gør andre sikkert. Her er så rigeligt med input at tage af, at det åbenlyst ikke gør noget, at alting ikke fascinerer lige meget.

Sikke en oplevelse

Der skal lyde stor ros herfra for en imponerende gennemført oplevelse, man ville ønske ikke kun var tilgængelig i den travle juletid. Tidsmæssigt var det svært at vide, hvad man skulle forvente på forhånd, men at vi først så småt var ved at være færdige 3 ½ time senere, kom bag på os alle.

Sikke en oplevelse. Tusind tak for magi. Spred den gerne ud hele året.